Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

5. juni 2013 *

»Toldunion — import af lactoglobulinkoncentrat fra New Zealand — efteropkrævning af importafgifter — anmodning om fritagelse for importafgift — artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 236 i forordning (EØF) nr. 2913/92«

I sag T-65/11,

Recombined Dairy System A/S, Horsens (Danmark), ved advokaterne T. Kristjánsson og T. Gønge,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved A.-M. Caeiros, L. Keppenne og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. Dyrberg,

sagsøgt,

angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 7692 endelig af 12. november 2010 om konstatering af, at det var berettiget at foretage efterfølgende bogføring af visse importafgifter, og at det ikke var berettiget at indrømme fritagelse for disse afgifter (sag REC 03/08),

har

RETTEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, N.J. Forwood, og dommerne F. Dehousse (refererende dommer) og J. Schwarcz,

justitssekretær: fuldmægtig C. Kristensen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 6. december 2012,

afsagt følgende

* Processprog: dansk.

Dom

Tvistens baggrund

1 Sagsøgeren, Recombined Dairy System A/S, har i Den Europæiske Union indført lactoglobulinkoncentrat (herefter »LGC«) fra New Zealand. Der findes forskellige typer LGC, som er karakteriseret ved deres valleproteinindhold.

2 I 1993 og 1994 indgav sagsøgeren anmodninger til de danske toldmyndigheder (herefter »SKAT«) med henblik på at opnå bindende tariferingsoplysninger (herefter »BTO«) for ti LGC-produkter, herunder LGC 312, 392 og 472. BTO'erne for disse tre produkter blev udstedt til sagsøgeren på grundlag af de modtagne oplysninger, og uden at der blev foretaget en analyse af produkterne. De oplysninger, som sagsøgeren havde fremsendt, og som blev gengivet i disse BTO'er, angav bl.a. et indhold af valleproteiner på over 80%, beregnet på grundlag af tørstofindholdet, og en sammensætning bestående af 75% beta-lactoglobulin og immunoglobin og 25% andre valleproteiner. De omhandlede LGC-produkter blev tariferet i toldposition 3504 i den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), med senere ændringer (herefter »nomenklaturen«). Nomenklaturens toldposition 3504 omfatter bl.a. »koncentrater af mælkeproteiner«. BTO'erne for disse tre produkter var gyldige fra den 13. april 1994 til den 12. april 2000.

3 I 1995 indgav sagsøgeren en anmodning til SKAT med henblik på at opnå en BTO for LGC 450. SKAT meddelte sagsøgeren, at det ikke var nødvendigt med en ny BTO, idet LGC 450 i det store og hele var identisk med LGC 472, for hvilket produkt der allerede var udstedt en BTO. Sagsøgeren tilbagekaldte anmodningen. Sagsøgeren fik derfor ikke en BTO for LGC 450.

4 For andre typer produkter, nemlig LGC 131 og 8471, havde sagsøgeren ikke indgivet en anmodning om en BTO.

5 Efter en analyse foretaget på grundlag af en prøve, som viste et lavere valleproteinindhold end det, der oprindeligt var blevet angivet (dvs. lavere end 80%), foretog SKAT en analyse af alle de LGC-produkter, som var importeret af sagsøgeren. På denne baggrund traf SKAT den 27. november 2000 afgørelse om at tarifere LGC 131, 312, 392, 450 og 8471 i nomenklaturens toldposition 0404 og foretage efterfølgende bogføring af importafgifter for disse produkter. Nomenklaturens toldposition 0404 omfatter bl.a. »valle, også koncentreret«. SKAT anførte i sin afgørelse endvidere, at selv om det valleproteinindhold, som sagsøgeren oprindeligt havde angivet, havde været korrekt (dvs. over 80%), ville SKAT have tariferet de omhandlede produkter i nomenklaturens toldposition 3502. Nomenklaturens toldposition 3502 omfatter bl.a. »koncentrater af to eller flere valleproteiner, med indhold af valleproteiner på over 80 vægtprocent, beregnet på grundlag af tørstofindholdet«. SKAT ophørte således med at tarifere de omhandlede produkter i nomenklaturens toldposition 3504.

6 Da sagsøgeren bestred denne tarifering og den anvendte analysemetode, ændrede SKAT sin metode og konkluderede endelig, at det indhold af protein i LGC-produkterne, der oprindeligt var blevet angivet af sagsøgeren, var korrekt (dvs. et indhold af valleproteiner på over 80%, beregnet på grundlag af tørstofindholdet). SKAT besluttede at foretage en fornyet undersøgelse af den anvendte tarifering og ændrede sin afgørelse til en tarifering af LGC 131, 312, 392, 450 og 8471 i nomenklaturens toldposition 3502. Denne ændring af tariferingen berørte ikke SKAT's afgørelse om at foretage efterfølgende bogføring af importafgifter på de omhandlede produkter.

7 Den 13. juni 2005 indgav sagsøgeren en anmodning til SKAT om fritagelse for importafgifter på grundlag af dels artikel 220, stk. 2, litra b), sammenholdt med artikel 236, dels artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«). Sagsøgerens anmodning vedrørte import af LGC-produkter i perioden fra

den 1. september 1997 til den 2. august 2000, for hvilke der enten ikke var blevet udstedt en BTO, eller for hvilke den tidligere udstedte BTO var udløbet på tidspunktet for importen. SKAT afslog denne anmodning ved afgørelse af 1. august 2005.

8 Den 22. september 2005 anlagde sagsøgeren sag til prøvelse af denne afgørelse ved Landsskatteretten.

9 Den 13. september 2007 pålagde Landsskatteretten SKAT at forelægge sagsøgerens anmodning for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber med henblik på en afgørelse. Landsskatteretten fandt bl.a., at det, henset til omstændighederne i den foreliggende sag, ikke kunne udelukkes, at betingelserne i toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), eller artikel 239 var opfyldt.

10 Den 6. oktober 2008 anmodede SKAT Kommissionen om at træffe afgørelse om, hvorvidt det i henhold til toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), ville være berettiget at undlade at foretage efterfølgende bogføring af importafgifter, og subsidiært om det i henhold til toldkodeksens artikel 239 ville være berettiget at indrømme en fritagelse for nævnte afgifter.

11 Ved afgørelse K(2010) 7692 endelig af 12. november 2010 om konstatering af, at det var berettiget at foretage efterfølgende bogføring af visse importafgifter, og at det ikke var berettiget at indrømme fritagelse for disse afgifter (sag REC 03/08) (herefter »den anfægtede afgørelse«), anførte Kommissionen indledningsvis, at det i henhold til toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), var berettiget at undlade at foretage efterfølgende bogføring af importafgifter på import af LGC 450, der blev foretaget før den 13. april 2000. For importen af de andre produkter, dvs. for LGC 131, 312, 392 og 8471 samt for LGC 450, der blev indført efter den 13. april 2000, fandt Kommissionen, at det var berettiget at foretage efterfølgende bogføring af importafgifter. Kommissionen fandt dernæst, at det i henhold til toldkodeksens artikel 239 var berettiget at indrømme fritagelse for importafgifter på importen af LGC 312 og 392 samt på import af LGC 450, der blev foretaget efter den 13. april 2000. Kommissionen fandt derimod, at det ikke var berettiget at indrømme fritagelse for importafgifter på import af LGC 131 og 8471. I denne forbindelse anførte Kommissionen, at der ikke forelå særlige omstændigheder som omhandlet i toldkodeksens artikel 239, eftersom sagsøgeren aldrig havde anmodet om en BTO for disse produkter.

Retsforhandlinger og parternes påstande

12 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 28. januar 2011 har sagsøgeren anlagt dette søgsmål.

13 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Anden Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling.

14 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret mundtlige spørgsmål fra Retten under retsmødet den 6. december 2012.

15 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 2 og 4, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

16 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

17 Indledningsvis bemærkes, at dette søgsmål, således som det blev bekræftet af sagsøgeren under retsmødet, angår en påstand om annullation af den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 2 og 4, for så vidt som denne bestemmelse vedrører importen af LGC 131 og 8471.

18 Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort to anbringender gældende. Det første, principale anbringende vedrører tilsidesættelse af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 236. Det andet, subsidiære anbringende vedrører tilsidesættelse af toldkodeksens artikel 239.

19 Retten finder det hensigtsmæssigt først at undersøge sagsøgerens første anbringende.

20 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at tariferingen af de pågældende LGC-produkter i nomenklaturens toldposition 3504 udgør en fejl, som kan tilskrives SKAT, uanset om der for nævnte LGC-produkter er blevet udstedt en BTO.

21 Kommissionen har bestridt sagsøgerens argumenter. Den har bl.a. anført, at LGC-produkterne som hovedregel ikke alle er tariferingsmæssigt identiske. Kommissionen har ligeledes gjort gældende, at der ikke er blevet udstedt en BTO for de i den foreliggende tvist omhandlede produkter. Omfanget af importen af LGC 131 og 8471 er desuden ikke betydeligt. Endelig er der ikke blevet fremlagt nogen dokumentation for, at varebeskrivelsen i toldangivelserne svarede til nomenklaturens specifikationer.

22 Indledningsvis bemærkes, at de i toldkodeksens artikel 220 og 239 fastsatte procedurer forfølger samme formål, nemlig at begrænse efteropkrævninger af import- eller eksportafgifter til tilfælde, hvor en sådan opkrævning er berettiget, og hvor den er forenelig med et grundlæggende princip, f.eks. princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. I øvrigt udgør godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter, der kun kan indrømmes under visse forudsætninger og i bestemte, særlige situationer, en undtagelse til den normale import- og eksportordning, og bestemmelserne, hvori der er fastsat en sådan godtgørelse eller fritagelse, skal følgelig fortolkes strengt (jf. Domstolens kendelse af 1.10.2009, sag C-552/08 P, Agrar-Invest-Tatschl mod Kommissionen, Sml. I, s. 9265, præmis 52 og 53 og den deri nævnte retspraksis).

23 Hvad angår toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), bemærkes, at ifølge denne bestemmelse undlader de kompetente myndigheder kun at foretage efterfølgende bogføring af importafgifter, hvis tre kumulative betingelser er opfyldt. For det første skal det forhold, at afgifterne ikke er blevet opkrævet, bero på en fejl, de kompetente myndigheder selv har begået, endvidere skal den fejl, der er begået af myndighederne, være af en sådan karakter, at den ikke med rimelighed kunne forventes at være blevet opdaget af en afgiftsskyldner i god tro, og endelig skal afgiftsskyldneren i forbindelse med toldangivelsen have overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter. Når disse betingelser er opfyldt, har afgiftsskyldneren krav på, at der ikke foretages efterfølgende opkrævning (jf. Domstolens dom af 18.10.2007, sag C-173/06, Agrover, Sml. I, s. 8783, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

24 Hvad angår den første af disse betingelser bemærkes, at toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), har til formål at beskytte afgiftsskyldnerens berettigede forventning om, at samtlige forhold, som ligger til grund for afgørelsen om at foretage eller ikke at foretage efteropkrævning af told, er korrekte. Afgiftsskyldnerens berettigede forventning nyder kun beskyttelse i henhold til denne bestemmelse, såfremt det er de kompetente myndigheder »selv«, der har skabt det grundlag, hvorpå denne forventning hvilede. Således er det kun fejl, som kan tilskrives de kompetente myndigheders aktive adfærd, som giver ret til, at der undlades efteropkrævning af told (jf. Agrover-dommen, nævnt i præmis 23 ovenfor, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

25 Denne betingelse kan i princippet ikke anses for opfyldt, når de kompetente myndigheder er blevet vildledt af eksportørens urigtige angivelser, som myndighederne ikke skal kontrollere eller bedømme gyldigheden af. I et sådant tilfælde er det afgiftsskyldneren, som bærer risikoen ved et

handelsdokument, der ved en senere kontrol viser sig at være falsk (jf. Domstolens dom af 14.11.2002, sag C-251/00, Ilumitrónica, Sml. I, s. 10433, præmis 43 og 44 og den deri nævnte retspraksis). Ifølge retspraksis kan de kompetente myndigheder derimod anses for at have begået en fejl, når de ikke har anfægtet den tarifering af varerne, som den erhvervsdrivende selv foretog i toldangivelserne, og når nævnte angivelser indeholdt samtlige nødvendige faktiske oplysninger for anvendelsen af den pågældende ordning, således at en efterfølgende kontrol, som de kompetente myndigheder kan foretage, ikke kan frembringe nye faktiske omstændigheder. Dette er bl.a. tilfældet, når samtlige de af en erhvervsdrivende indgivne toldangivelser har været fuldstændige, for så vidt som de ved siden af den angivne tarifering navnlig indeholdt en varebeskrivelse efter specifikationerne i nomenklaturen, og når de pågældende indførsler har haft et vist omfang og har strakt sig over en forholdsvis lang periode, uden at tariferingen er blevet anfægtet (jf. Domstolens dom af 1.4.1993, sag C-250/91, Hewlett Packard France, Sml. I, s. 1819, præmis 19 og 20 og den deri nævnte retspraksis).

26 I den foreliggende sag anførte Kommissionen i den anfægtede afgørelse for så vidt angår indførslen af LGC 131 og 8471, at SKAT ikke havde begået nogen fejl, for så vidt som der for disse produkter ikke var blevet udstedt nogen BTO til sagsøgeren (31. betragtning til den anfægtede afgørelse). Kommissionen konkluderede i øvrigt, at sagsøgeren havde handlet i god tro og hvad angår toldangivelsen havde overholdt alle de gældende bestemmelser (39. betragtning til den anfægtede afgørelse).

27 For det første skal de af Kommissionen i den anfægtede afgørelse anførte og for Retten gentagede argumenter, hvorefter i det væsentlige den omstændighed, at der ikke var udstedt en BTO, ikke gjorde det muligt at konstatere, at toldmyndighederne havde begået en fejl, straks forkastes. Den omstændighed, at sagsøgeren ikke bad om en BTO for de pågældende produkter, betyder nemlig ikke, at toldmyndighederne hermed ikke har begået nogen fejl. Enhver anden fortolkning ville gøre toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), indholdsløs. Det er i øvrigt fastslået i retspraksis, at toldmyndighederne kan have begået en fejl i tilfælde, hvor sagsøgeren ikke var i besiddelse af eller ikke havde anmodet om en BTO (Domstolens dom af 22.10.1987, sag 314/85, Foto-Frost, Sml. s. 4199).

28 For det andet bemærkes, således som det fremgår af den anfægtede afgørelse, at SKAT begik en tariferingsfejl i forbindelse med udstedelsen af BTO'erne (24. og 33. betragtning til den anfægtede afgørelse).

29 For det tredje har Kommissionen i 45. betragtning til den anfægtede afgørelse anført, at SKAT fra november 1999 – dvs. inden udløbet af den omtvistede periode med indførsel af LGC 131 og 8471, hvilken periode strakte sig fra den 1. september 1997 til den 2. august 2000 – vidste, at toldpositionen for de produkter, for hvilke der var blevet udstedt en BTO, var forkert, uden dog at tilbagekalde de nævnte BTO'er. Det fremgår ligeledes af den anfægtede afgørelse, at de af SKAT foranstaltede analyser ikke kun vedrørte de produkter, for hvilke der var blevet udstedt en BTO, men også LGC 131, for hvilken der ikke var blevet udstedt en BTO (9. og 10. betragtning til den anfægtede afgørelse). Som følge heraf har SKAT siden november 1999 vidst, at toldpositionen for et af de to produkter, der er omfattet af den foreliggende tvist, var forkert. SKAT ventede imidlertid til den 27. november 2000 med at iværksætte en inddrivelsesprocedure (13. betragtning til den anfægtede afgørelse). Selv om SKAT havde mulighed herfor, tilbagekaldte de heller ikke de BTO'er, som stadig var gyldige og udløb den 12. april 2000. I øvrigt bemærkes, at i perioden mellem november 1999 og december 2000 indførte sagsøgeren under nomenklaturens toldposition 3504 ca. 240 ton LGC 131 via 13 importtransaktioner og 40 ton LGC 8471 via to importtransaktioner, selv om SKAT vidste, at toldpositionen for LGC-produkterne set under ét, og navnlig for LGC 131 var forkert. Hvad særligt angår LGC 131 bemærkes endelig, at sagsøgerens indførsel af dette produkt – i modsætning til det, som Kommissionen har anført i sine skrivelser – var betydelig i løbet af den omtvistede importperiode, idet den udgjorde flere hundrede tons og 45 importtransaktioner. Det skal tilføjes, at parterne som bekræftet under retsmødet er enige om, at de pågældende produkter – for så vidt som de bestod af valleproteiner – ikke kunne henføres under nomenklaturens toldposition 3504, hvilket

toldmyndighederne ellers havde gjort i BTO'erne. SKAT har i øvrigt erkendt dette forhold, eftersom de i deres afgørelse af 27. november 2000 om efterfølgende bogføring af importafgifter anførte, at »[t]arifering under varekode 3504 [var] udelukket, da der ikke [var] tale om mælkeproteiner, men om valleproteiner«. Det følger heraf, at toldmyndighederne – henset til den af de pågældende produkter i importangivelserne foretagne beskrivelse, som specifikt vedrørte et valleprotein, nemlig »lactoglobulin« – burde have været i stand til at opdage tariferingsfejlen.

30 For det fjerde bemærkes, at hverken SKAT eller Kommissionen i den anfægtede afgørelse rejste tvivl om, hvorvidt samtlige de af sagsøgeren fremsatte toldangivelser var fuldstændige. Navnlig har Kommissionen i den anfægtede afgørelse anført, at »[d]et fremg[ik] af anmodningen, at den interesserede part [skulle] anses for at have handlet i god tro, og, hvad angår toldangivelsen, for at have overholdt alle de gældende bestemmelser« (39. betragtning til den anfægtede afgørelse). Den påstand, som Kommissionen har fremført i sit svarskrift, og hvorefter »[v]arebeskrivelserne i anmeldelserne [ikke] var […] fuldstændige«, finder således ikke støtte i den anfægtede afgørelse. Kommissionen var i øvrigt under retsmødet ikke i stand til at angive et retsgrundlag, der kunne gøre det muligt at anse de af sagsøgeren foretagne toldangivelser for ikke at være fuldstændige. Hvad desuden angår Kommissionens påstand om, at sagsøgeren ikke har fremlagt noget teknisk dokument vedrørende LGC 131 og 8471, som gør det muligt at fastlægge deres toldposition, bemærkes, at LGC 131 var blandt de produkter, der var genstand for en teknisk analyse foranstaltet af toldmyndighederne i 1999 (niende betragtning til den anfægtede afgørelse). Det er desuden ubestridt, at SKAT efter kontrol henførte LGC 131 og 8471 under samme toldposition som de øvrige LGC-produkter, herunder de LGC-produkter, for hvilke der var blevet udstedt en BTO. Endelig bemærkes, at parterne er enige om, at de pågældende produkter ikke kunne tariferes i nomenklaturens toldposition 3504, for så vidt som de bestod af valleproteiner. Det må derfor fastslås, at varebeskrivelsen i sagsøgerens importangivelser, nemlig »lactoglobulin«, dvs. et valleprotein, var tilstrækkelig præcis til at gøre det muligt for toldmyndighederne i det mindste at fastslå, at de pågældende produkter ikke skulle henføres under nævnte toldposition.

31 For det femte præciserede SKAT under en telefonsamtale med sagsøgeren den 2. november 1995, at det ikke var nødvendigt at opnå en BTO for et produkt – i det foreliggende tilfælde LGC 450 – som i henhold til den af sagsøgeren indgivne anmodning »i det store og hele […] [var] identisk med« et produkt, for hvilket der allerede var udstedt en BTO, nemlig i det foreliggende tilfælde LGC 472. Denne telefonsamtale blev bekræftet ved sagsøgerens skrivelse af 3. november 1995 til SKAT, uden at indholdet af denne skrivelse efterfølgende blev bestridt, hvilket Kommissionen anførte i 35. betragtning til den anfægtede afgørelse. Ved i deres anmodning til Kommissionen selv at have nævnt eksistensen og indholdet af denne telefonsamtale, har toldmyndighederne gengivet de argumenter, som sagsøgeren fremsatte for dem. Denne faktiske omstændighed førte i øvrigt Kommissionen til i samme betragtning til den anfægtede afgørelse at konkludere, at SKAT havde begået en fejl for så vidt angår de indførsler af LGC 450, der var foretaget inden den 13. april 2000.

32 Hvad angår de i den foreliggende tvist omhandlede produkter anførte Kommissionen i 24. betragtning til den anfægtede afgørelse, at det fremgår af den af SKAT forelagte anmodning, at undladelsen af bogføring og fritagelsen for importafgifter er berettiget, for så vidt som »de varer, der ikke er omfattet af en BTO, er tariferingsmæssigt identiske med de varer, for hvilke der var afgivet en BTO«. Denne faktiske konstatering er ikke blevet bestridt af Kommissionen i den anfægtede afgørelse.

33 Desuden bemærkes, at de pågældende LGC-produkter under ét altid er blevet henført under samme toldposition, uanset hvilken toldposition SKAT valgte i deres efteropkrævninger. Det følger heraf, at for SKAT var LGC 131 og 8471 tariferingsmæssigt identiske med de andre importerede LGC-produkter, herunder dem, for hvilke der var blevet udstedt en BTO. Denne vurdering finder ligeledes støtte i den anmodning, som SKAT forelagde for Kommissionen, og hvori det var præciseret, at »alle prøverne havde et samlet indhold af proteiner på mindst 80 vægtprocent beregnet på grundlag af tørstofindholdet«, og at de pågældende produkter »best[od] af koncentrater af to eller flere valleproteiner, med indhold af valleproteiner på over 80 vægtprocent«. Denne faktiske konstatering

blev ligeledes gengivet af Landsskatteretten i dennes afgørelse af 13. september 2007. I henhold til de forklaringer, som parterne har fremsat i deres skriftlige indlæg, sondres der imidlertid med henblik på tariferingen af de pågældende produkter alene mellem produkter med et indhold af valleproteiner på over 80 vægtprocent og produkter med et indhold af valleproteiner på under 80 vægtprocent. Det følger heraf, at de pågældende produkter i henhold til de af SKAT afgivne forklaringer tariferingsmæssigt faktisk var identiske, hvilket Kommissionen erkendte under retsmødet. Navnlig var Kommissionen under retsmødet ikke i stand til for så vidt angår de omhandlede LGC-produkter at angive relevante sondringselementer, der ville gøre det muligt at anse nævnte LGC-produkter for ikke at udgøre én vare som omhandlet i toldforskrifterne (Domstolens dom af 2.12.2010, sag C-199/09, Schenker, Sml. I, s. 12311, præmis 24). Kommissionen har i øvrigt fra en tariferingsmæssig synsvinkel aldrig rejst tvivl om SKAT's påstande for så vidt angår ligheden mellem de pågældende produkter eller fremsat nogen anmodning om supplerende oplysninger. Herom bemærkes, at når det viser sig, at de oplysninger, som medlemsstaten har fremsendt, er utilstrækkelige til, at Kommissionen kan træffe beslutning om sagen med fuldt kendskab til omstændighederne, kan den i henhold til artikel 871, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til toldkodeksen (EFT L 253, s. 1) anmode denne medlemsstat eller enhver anden medlemsstat om supplerende oplysninger. Det følger heraf, at sagsøgeren i den foreliggende sag kunne lægge til grund, at selv om der for LGC 131 og 8471 ikke var udstedt en BTO, skulle disse tariferes i samme toldposition som de produkter, for hvilke der var eller havde været udstedt en BTO.

34 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det fastslås, at SKAT for så vidt angår tariferingen af LGC 131 og 8471 har begået en fejl som omhandlet i toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b). Den anfægtede afgørelse er derfor i denne henseende behæftet med en fejl, idet den er baseret på, at der ikke foreligger en sådan fejl.

35 Søgsmålets første anbringende bør derfor tiltrædes, uden at det er nødvendigt at tage stilling til det andet anbringende, som sagsøgeren har gjort gældende subsidiært, og som følge heraf bør den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 2 og 4, annulleres, for så vidt som de vedrører indførslen af LGC 131 og 8471.

Sagens omkostninger

36 Ifølge Rettens procesreglements artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling):

1) Artikel 1, stk. 2 og 4, i Kommissionens afgørelse K(2010) 7692 endelig af 12. november 2010 om konstatering af, at det var berettiget at foretage efterfølgende bogføring af visse importafgifter, og at det ikke var berettiget at indrømme fritagelse for disse afgifter (sag REC 03/08), annulleres, for så vidt som de vedrører indførslen af lactoglobulinkoncentrat 131 og 8471.

2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Recombined Dairy System A/S afholdte omkostninger.

Forwood Dehousse Schwarcz

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 5. juni 2013.

Underskrifter